

Гопник («гоп», «гопарь», «гопота») — жаргонний термін, що походить з рос. мови й позначає вуличного грабіжника (або «гопстопника»). **Г.** — це представник міського прошарку молоді, близької до кримінального світу або з кримінальними рисами поведінки (радянська та пострадянська субкультури). Термін «Г.» з'явився як симбіоз кримінальної естетики й робітничого середовища. Це людина, яка вимагає грошей, цінних речей від ін. людей, шахрай, грабіжник, хуліган. **Г.** зазвичай походить із малозабезпеченої сім'ї, має низький соц. статус, є примітивною, малоосвіченою, культурно відсталою, нетолерантною людиною. Близькими за значенням є поняття: шпана, бандит, люмпен, нальотчик, погромник і под. Зовнішній вигляд (спортивний нефірмовий одяг, шкіряна куртка, кепка або в'язана шапка темного кольору тощо), імідж і поведінка типового **Г.** є пародією на представників криміналітету 1990-х рр. у Росії та ін. країнах СНД. **Г.** вирізняється вираженою агресією проти членів сусп-ва, орієнтованих на західні цінності та культуру («неформалів»), а також зневажливо ставиться до т. зв. «лохів» — всіх, хто не дотримується «пацанських понять» — специфічної регламентації, що склалася в кримінальному середовищі.

У ХХІ ст. у ЗМІ (29.01.2008 р. у газеті «Комерсант» у статті про рух «Наші») з'явилося нове ідеологічне кліше «радіюча гопота», яке характеризувало учасники різних молодіжних масових орг-цій, які підтримують політ. курс влади. В Україні це політ. кліше використовувалося в ході передвиборчих перегонів 2010 р. — так опоненти називали прихильників Партії регіонів.

С. Денисюк